

אח שלי אתה חסר

נכתב ע"י שלי ועקיב, אחות של [מאיר\(שלמה\) ליקסנברג הי"ד](#)

איך לא סגרנו, איך לא אמרנו,
שבעצם אחים
אנחנו
אוהבים אהבת אחים
שהרי מראשית הבריאה נברא
דבר שאי אפשר להקטין במילה
ומותר וצריך גם להגיד
אוהבים
כי הרע - הוא המובן מאליו
את הטוב יש להדגיש
להגיד
להרים על נס
שההד ילך ויחזור
יתפזר וישוב יזרע ויעורר
ואז במילא הכל כבר יסתדר

פוסעת אני בשדותייך, אדמת מולדתנו
שלך ושלי.
בעדינותך וצבעיך הפותחים,
סוגרי ליבי.
מניעות, מניעות, מניעות
סותמים את הפיות,
לא הספקתי לחבק
להיפרע ממך
וברגע האדמה את הפיה פתחה.
דמיי אחי צועקים אלי מהאדמה
ואיילת-השחר עולה קמעא קמעא.
הכנרת זרועותיה שולחת
דרך קרני חיטין, ארבל וניתאי
לטבול במימיה, פוסעת
להיטהר ולקבל מרגוע ונחת
הכל שטויות בזה העולם
ואנחנו מתחפרים בחפירות.
על מה ולמה? על...
כבוד שנישא וכיסה,
במשבי הרוח הנושבה
על חוסר הקבלה.
הנתינה היא הפשוטה. ישר
עובר לעשייתה